

Wandelweekend 2013

Zo warm, zo zonnig! 's Middags stipt om 2 uur begonnen we aan onze eerste wandeling. Een groep van 33 personen fris en vol energie. Helaas hadden Anne-Marie en Lau, trouwe deelnemers, moeten afhaken vanwege gezondheidsproblemen. Een voorspoedig herstel Lau!

We volgden een paadje achter ons hotel en daar lag hij: de Kreuzberg, blinkend in de zon. Daar moesten we op. Maar o o, wat een steile klim! Zonder beschutting. En dat aan het begin van onze wandeling... Maar vooruit, er tegen aan. Nou... dat ging niet onverdienstelijk... We kregen er een complimentje voor van Hans.

Boven wachtte de beloning voor noeste arbeid: een prachtig uitzicht op het dorp Bödefeld en zijn omgeving.

Daarna volgde een afwisselende wandeling heuvel op, heuvel af tenslotte eindigend op het grote terras van 'ons' hotel Albers. Zo'n echt Duits hotel. Vlekkeloos wit met zwart vakwerk en rijkelijk versierd met bakken vol uitbundig bloeiende rode geraniums en zeer kleurige petunia 's. In het hotel had ik een ruime kamer met balkon en zelfs een gezellige serre!

Maar eerst nagenieten op het terras, uitrusten, uitdampen en aan het bier (of zoiets)!

's Avonds bij het smaakvolle diner in ons eigen deel van het restaurant, voegde Ine zich nog bij ons. Nu was de groep compleet.

Zaterdag vertrokken we vol enthousiasme. Maar donkere wolken pakten zich samen. Daarna regende het zachtjes, was het even droog om vervolgens over te gaan in een gestage regenbui. Grrr. We hulden ons in plastic, klaptten paraplu 's open en liepen door. Helling op, helling af, in ganzenpas over smalle paadjes in indrukwekkend mooie bossen. Heel hoge naaldbomen, wanhopig op zoek naar het licht en samen een prachtig schouwspel vormend op de steile hellingen. Het geplande terras op koffietijd bood weinig beschutting voor alle neerdalende nattigheid. Geen nood, binnen was ruimte genoeg. Maar iedereen van het juiste drankje voorzien, viel nog niet mee...

Toch, uiteindelijk gelaafd, gingen we weer op pad. Doorkruisten een donkere bomen bos, waar tussen de bomen slechts duisternis heerste, genoten van een wijds uitzicht, keken in diepten, wandelden in ons eigen coconnetje met ritselende capuchon om de oren. Het pad werd natter en natter. Er vormde zich modderpoeltjes... Toen door hoog gras, stappen over op de grond liggende takken. Waar is het pad? Is hier wel een pad? Kennelijk een doorsteekje, want ineens waren we bij onze lunchplek. En wat voor één! Een heuse skihut! Had onze lunchploeg even snel voor ons geregeld: een droge plek met stoelen en tafels om even te relaxen. Plastic uit, aanschuiven in de rij en lekkere broodjes met beleg, tomaat, komkommer samenstellen. Een verfrissend drankje erbij. Mmmm. Applaus voor de lunchbereiders!

Daarna wachtte ons een verrassing!

Het was buiten droog geworden! En nog mooier: dat bleef het de verdere middag ook! Een 7-tal enthousiastelingen scheidten zich af van de grote groep voor een extra lus(je). Zo gingen we verder door de prachtige natuur van het Sauerland. Passeerden mossige, glibberige bruggetjes over schilderachtige beekjes in het uitgestrekte bos. Genoten van allerlei kleuren groen. Van bomen, van varens, struiken, mos en gras. Zagen paddenstoelen in allerlei formaten en kleuren. Liepen langs afgronden. Genoten van heel veel buitenlucht.

De wandeling eindigde bij 'ons' terras. Daar kwam zelfs de zon om het hoekje kijken!

Zondag was al weer onze laatste wandeldag. De temperatuur was gezakt naar 14 graden. Wat een verschil met vrijdag! Dreigende wolken, maar droog. Deze keer voerde de route over brede redelijk vlakke paden. We genoten van prachtige vergezichten. Zagen witte dorpjes met grijze daken tussen weiden en bossen. Een panoramaroute. Mooooi!

Afsluitend genoten we nog van een rijk gevulde groentensoep met brood. Het einde van een heel geslaagd wandelweekend. Zonder wanklanken.

Bedankt organisatie, dat jullie alles ook dit jaar weer zo goed voor elkaar hadden! Moeilijk om volgend jaar te evenaren of zelfs, zoals Cor wil, te overtreffen. Een uitdaging.

Ik ga in ieder geval weer mee.